

ת"פ 15630/02/19 - מדינת ישראל נגד עימד אלחבנין

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 15630-02-19 מדינת ישראל נ' אלחבנין

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עימד אלחבנין

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד יובל שלום

ב"כ הנאשם: עו"ד משה אלון

הנאשם בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בשתי עבירות של קשירת קשר לעשות פשע - עבירה לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

כתב האישום

כעולה מעובדות כתב האישום בתאריך 21/01/19, קשר הנאשם קשר עם מוחמד אבו עארם, תושב איו"ש, לגנוב כלי רכב ולהעבירם לשטחי הרשות הפלסטינית.

כעולה מפרט האישום הראשון, בתאריך 21/01/19 כאשר שוחחו בטלפון הנאשם ומוחמד, הנאשם שאל את מוחמד: "אם אין משהו", ומוחמד השיב כי יש אפשרות היום או מחר, אלוהים יודע והוסיף ושאל את הנאשם "יש משהו? פרנסה?".

סמוך לאחר מכן, שוחחו הנאשם ומוחמד בטלפון, מוחמד ביקש מהנאשם שיביא עמו אדם אחר על מנת שהאחר ינהג ברכב הגנוב לשטחי האזור. במהלך אותו היום ניהלו הנאשם ומוחמד מספר שיחות נוספות שמטרתן קידום ומימוש הקשר כאשר בין השאר אמר הנאשם למוחמד כי "באזור שלי אין בעיה אבל לעבור איתן זה קשה"; ואף הוסיף "שהדרך שלהם מלמטה, אין מחסום ואין כלום". הנאשם הוסיף "אסתיר אותו אצלי בצורה נקייה".

בהמשך אותו היום, שוחחו הנאשם ומוחמד בטלפון, מוחמד אמר לנאשם כי הוא מחכה לו שיחזיר לו תשובה ודאית וכן שואל את הנאשם אם פעם הגיע לג'מבה? בהמשך אמר מוחמד שהוא מחכה עוד רבעה שעה-חצי שעה, אם המצב יישאר כך אז לא, "יש מלא צבא".

כעולה מפרט האישום השני, בתאריך 24/01/19, קשר הנאשם קשר עם מוחמד אבו עארם ונשאת אלמשסטי, תושבי איו"ש, לגנוב כלי רכב ולהעבירם לשטחי הרשות הפלשתינאית.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, החל משעות הבוקר, שוחח הנאשם עם מוחמד באמצעות מכשיר הטלפון וסיכם עימו לגנוב כלי רכב, מתוך מטרה להעבירם לשטחי הרשות הפלשתינאית.

בהמשך אמר הנאשם למוחמד: כבר שלושה ימים רואה ברמזור, בעיר שאני עובד, ירוקה, יפה ונקיה. בהמשך אותן השיחות קבעו הנאשם לאתר כלי רכב שבמספר לוחית הרישוי שלהם מופיעים המספרים הבאים: 14, 10, 20, 17, 23, 24, 35 והוסיף זה מה שהולך.

בתגובה, השיב הנאשם: יש מלא היום אני אראה לך, תהיה מוכן וזהו.

בהמשך למתואר, במטרה לקדם את מימוש הקשר בשעות הלילה, שבין התאריכים 24/1/19 - 25/1/19, אסף מוחמד את הנאשם לרכבו של מוחמד מסוג סובארו .

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (שני פרטי אישום), וכי מדובר בעבירה שלה קשר ישיר לעבירות רכוש, הקשורות לגניבות כלי רכב ואין להקל עמה ראש.

בכל הנוגע לעבירות הרכוש, נקבע בפסיקה כי מדובר במכת מדינה, עבירות הרכוש הן עבירות קלות יחסית לביצוע והן הופכות חמורות יותר, כאשר הן מבוצעות תוך חבירה לגורמים עבריינים נוספים והכל על מנת לבצע עבירה מוגמרת - דהיינו גניבת רכב. עוד טענה המאשימה, כי יש לקחת בחשבון את העובדה כי העבירות מבוצעות תוך חבירה לתושבי הרשות הפלשתינאית.

הערך החברתי המוגן הינו הנזק הכלכלי העצום, עוגמת הנפש ובזבוז זמן, משאבים וכסף לקורבנות עבירות גניבת כלי הרכב ולציבור כולו, על מנת לממן את הפרמיות העולות בעקבות ביצוע עבירות מעין אלה.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות רכוש וגניבת כלי רכב, טענה המאשימה כי יש צורך בענישה ממשית וקונקרטית על מנת להרתיע את מבצעי העבירה.

בענייננו, אין כל מחלוקת כי הנאשם ידע בעת ביצוע המעשים, לשם מה נקשר הקשר.

המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם לעבירת הקשר נע בין 4 חודשי מאסר ועד ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, טענה ב"כ המאשימה, כי הנאשם, יליד 1993, לחובתו ועל אף גילו הצעיר, 6 הרשעות קודמות בין השנים 2012-2017, בין היתר בעבירות של קשירת קשר, עבירות רכוש הקשורות ברכב, מרמה ועבירות רכוש נוספות. מתסקיר שירות המבחן עולה כי בעבר צרך הנאשם סמים. עיון בתסקיר מלמד כי הוא מתמודד עם קשיים ודפוסי התנהגות לקויים הטבועים בו. זאת ועוד, מהתסקיר המשלים שהתקבל בעניינו של הנאשם, עולה כי הנאשם השתלב בסדנת הכנה לקראת שילובו בקבוצה, אך בפועל טרם השתלב בקבוצה כזו, כאשר עניין זה אינו עומד לחובתו, בין היתר בשל העובדה כי טרם עלה בידי שירות המבחן לשלבו בקבוצה.

ב"כ המאשימה סבורה כי אין מקום לקבל את המלצות שירות המבחן. עיון בתסקירים מלמד כי בעניינו של הנאשם לא קיימים חריגים שיש בהם כדי לחרוג לקולא מהמתחם ובנסיבות האמורות, עותרת המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל במרכז המתחם.

טעוני ההגנה

ב"כ הנאשם טען כי, האינטרס הציבורי מחייב אימוץ המלצת שירות המבחן, על מנת שההליך הטיפולי אותו החל הנאשם יימשך, שכן אשת הנאשם נמצאת בחודשי הריון מתקדמים והנאשם, ממתין לילד, אשר שינה את חייו ואת עברו.

לטענת ב"כ הנאשם, כתב האישום מייחס לנאשם עבירות של קשירת קשר בלבד ללא עבירות עיקריות נלוות. אלמלא עברו של הנאשם, סביר כי לא הייתה מוגשת בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים ואולי אף לא היה מוגש כתב אישום. הנאשם שהה זמן ממושך במעצר אך בשל עברו.

ב"כ הנאשם סבור כי מתחם הענישה אליו עתרה המאשימה עניינו בעבירות חמורות מאלה המיוחסות לנאשם. לטענתו, יש לאמץ את המלצות שירות המבחן ולסייע לנאשם בשיקומו. הנאשם מצוי בעיצומו של הליך שיקום, הוא נטל אחריות על מעשיו, מכיר את הפסול בהתנהגותו והמעצר היווה אפקט הרתעתי עבורו.

לטענת ב"כ הנאשם מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשים שיכול שירוצו בעבודות שירות.

דברו האחרון של הנאשם

בדברו האחרון, הביע הנאשם חרטה על מעשיו, טען כי "לקח את עצמו בידיים" והוא הולך בדרך הנכונה. גמלה בליבו החלטה שלא לשוב אל עולם הפשע.

תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו 2 תסקירי שירות המבחן.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם, בן 24, נשוי ומצפה ללידת בנו בכורו, מזה כחצי שנה אינו עובד בשל

העובדה כי שוהה בתנאי מעצר בית, קודם לכן עבד בעבודות עפר במשך כשנתיים.

הנאשם סיים 8 שנות לימוד, בין היתר בשל קשיים בלימודים אשר הובילו לקשיי תפקוד במסגרת החינוכית, בתחילה עבר לבית ספר מקצועי ובהמשך עזב את המסגרת הלימודית למרות התנגדות הוריו. מאז ניסה לשמור על יציבות תעסוקתית, כאשר במקביל ניהל אורח חיים שולי והיה מעורב בעבירות, בין היתר, בשל מצוקה כלכלית כפי טענתו.

טרם עבודתו בעבודות עפר, ריצה הנאשם עונש מאסר במשך שנתיים, קודם לכן שהה בקהילה טיפולית ועבד בעבודות מזדמנות.

הנאשם גדל כנער בסיכון לנוכח מאפייני אישיותו, מעורבותו החוזרת בפלילים ונוכח עמדות אשר הציג בפני שירות המבחן לנוער.

בהתייחסותו לביצוע העבירה הנוכחית, הוא הודה בביצועה, עוד הודה הנאשם כי נהג באופן שגוי ופסול וביטא על כך צער. כיום, במרחק של זמן מביצוע העבירה, הוא מבין כי ביצע את העבירות מתוך רצון לחוות ריגוש וסיפוק שחסרו לו לאחר הליך הגמילה. עוד ציין כי על רקע המחיר האישי והמשפחתי ששילם בעקבות מעשיו, הוא הפיק לקחים וסבור כי לא יחזור על כך. הנאשם הדגיש בפני שירות המבחן כי תופס את עצמו כבעל משפחה וצפוי להיות אב, ועל כן רואה בחשיבות עליונה אימוץ דרכי התנהלות נורמטיביות בחברה.

הנאשם טען בפני שירות המבחן כי הוא צורך סמים מסוג קנביס באופן קבוע ויומיומי מגיל 18, עשה כן בהשפעת החברה השלילית עמה יצר קשר בשכונת מגוריו והתקשה להתייחס למניעים שעמדו בבסיס התמכרותו. בשנת 2015, שולב בטיפול בקהילה סיים את הטיפול בהצלחה ונגמל משימוש בסמים. בדיקת השתן שמסר הנאשם נמצאו ללא שרידי סם.

עולה כי בעת שהותו בקהילה הטיפולית, בשנת 2014, עבר הנאשם דרך משמעותית.

שירות המבחן מתרשם מהנאשם כמי שמתקשה בוויסות דחפיו, מרוכז בעצמו והשגת מטרותיו מבלי שגבולות חיצוניים יהוו גורם מכוון או מרתיע עבורו. הנאשם מתנהג באימפולסיביות ובעל קושי להתמודד עם סיטואציות מורכבות בדרכים לגיטימיות ומתוך שיקול דעת. לנאשם דפוסי התנהגות עברייניים ובאמתחתו עבירות פליליות רבות. יחד עם זאת, סבור שירות המבחן כי הנאשם מבטא מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי, ובעבר אף ביטא יכולות להיעזר בקשר טיפול ארוך טווח בקהילה.

מהתסקיר השני שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 28/10/19, עולה כי הנאשם השתתף בסדנת הכנה לטיפול שהתקיימה במסגרת שירות המבחן, הוא שיתף פעולה באופן מלא, הביע רצון ומוטיבציה להשתלב בטיפול. על רקע חופשת הקיץ, ותקופת החגים, טרם שולב בקבוצה טיפולית.

שירות המבחן ממליץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 140 שעות.

דין

סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, קובע כי בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם, על בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים הנפגעים מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה.

הצדדים לא הציגו לבית המשפט פסיקה דומה בנסיבותיה לנסיבות אישום זה ביחס לעבירת קשירת הקשר המיוחסת לנאשם.

על בית המשפט לקבוע מתחם ענישה ההולם את חומרת העבירה ונסיבותיה, על פי עקרון ההלימה ובמנותק מנסיבותיו האישיות של הנאשם. בשלב זה, נבחן הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ועצמת הפגיעה בה, מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלה - מדובר בקביעה ערכית-נורמטיבית -אובייקטיבית, הנסמכת על מכלול השיקולים שנזכרו, שאינה תלויה בענישה הנוהגת (עניין סעד לעיל, וכן ע"פ 1656/16 דוידוביץ' נ' מדינת ישראל (20.3.17) [פורסם בנבו] (להלן: "הלכת דוידוביץ'")).

לאחריו, בית המשפט גוזר את עונשו של הנאשם, בשלב זה יש להתחשב בשיקולי ענישה נוספים, לקולא ולחומרה, כגון שיקום הנאשם; הגנה על הציבור; הרתעה אישית וציבורית; מניעת יכולת; נסיבות אישיות ופרטניות; התנהלות דיונית כהודיה ושיתוף פעולה עם הרשויות ומאפיינים רפואיים (סעיף 40 יא' לחוק העונשין וכן ע"פ 2859/18 ח'ארוף נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 11.11.18)). עוד ובשלב זה נבחן האם קיים בעניינו שיקול שיקומי שיש בו כדי להשפיע על גזירת העונש, הרתעה ממשית או הגנה על הציבור המצדיקה סטייה מהמתחם לחומרה וכיו"ב.

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, בעבירה של קשירת קשר לפשע, עניינה בערך המבקש למנוע את חברתם של עבריינים פוטנציאליים ומניעת הכנה ותכנון של עבירות מתוככמות הדורשות שיתוף פעולה בין עבריינים, כאשר בענייננו, המדובר בקשירת קשר לביצוע עבירות רכוש.

בעניין זה ראוי לציין כי לו עבירת קשירת הקשר הייתה משתכללת לכדי עבירת רכוש, הרי שלערכים המוגנים המפורטים לעיל, הייתה נלווית פגיעה בזכות הקניין וכן פגיעה בציבור בכללותו, בשל העלאת פרמיות הביטוח בגין גניבות הרכב.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה, הרי שבדרך כלל עבירת קשירת הקשר מלווה בעבירות נוספות אשר בוצעו בהמשך לתכנית עבריינית שנרקמה במסגרת הקשר ולשם ביצועו. כשעבירת קשירת הקשר עומדת לבדה, היא מהווה מעין הפללה בגין מעשים אשר במהותם הם מעשי הכנה בלבד.

יחד עם זאת, המחוקק לא ראה בעבירה זו, כעבירה קלת ערך והעמיד לצידה עונש מירבי של 7 שנות מאסר בפועל.

באישומים שלפניי, הנאשם נושא באחריות לקשירת הקשר בלבד, חומרת העבירה מושפעת באופן ישיר, ממטרת הקשר ומחומרת התכנית העבריינית שנרקמה במסגרתו.

בעניין זה, על בית המשפט לבחון את מעשי הנאשם מנקודת המבט של ידיעתו שלו, בעת ביצוע המעשים. עולה כי הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירת של קשירת קשר לעשות פשע שעניינו גניבת כלי רכב, הנאשם היה מודע כי קשירת הקשר נעשית למטרת גניבת כלי רכב.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הרי שכאמור לעיל, עבירת קשירת הקשר לפשע מבוצעת בדרך כלל לצד עבירות נוספות, לפיכך, מרבית הפסיקה בנושא אינה רלוונטית לעניינו, ומעטים התיקים בהם הורשעו נאשמים בעבירת קשירת קשר בלבד.

לאחר שעיינתי בפסיקה השונה שעניינה גם בעבירות רכוש, כמו גם בנסיבות ביצוע העבירה, אני מוצאת כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו על דרך של עבודות שירות ועד למספר שנות מאסר בפועל במקרים חמורים במיוחד.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה סבורה אני כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ממשית, הנאשם בשני אירועים שונים, קשר קשר עם אחר, לגניבת כלי רכב והעברתם לשטחי הרשות הפלשתינאית, כאשר בפרט האישום הראשון נערכו בין הנאשם למוחמד מספר שיחות, כאשר הנאשם מסר למוחמד פרטים בין היתר בנוגע למצב השטח, ובפרט האישום השני, קבע הנאשם עם מוחמד לאתר כלי רכב שבלוחיות הרישוי שלהם מופיעות ספרות מסוימות.

לצורך גזירת הדין, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כאמור 40 יא לחוק העונשין.

לקולא, נתתי משקל להודיית הנאשם בכתב האישום כמו גם החיסכון בזמן שיפוטי רב, עוד שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן, לרבות נסיבותיו המשפחתיות וכי הוא החל להשתלב בהליך טיפולי.

לחומרה, שקלתי את נסיבות ביצוע העבירה, הצורך בהרתעת היחיד והרבים מפני הישנות עבירות ועברו הפלילי המכביד של הנאשם.

לא אוכל לקבל את טענת ב"כ הנאשם כי הנאשם עבר הליך שיקומי, בוודאי שלא כזה המצדיק סטייה מן המתחם, הנאשם טרם השתלב בהליך הטיפולי, אף אם עניין זה לא עומד לחובתו.

בנסיבות האמורות, בהינתן העובדה כי לא מתקיימים כל שיקולים המצדיקים סטייה מן המתחם לקולא או לחומרה, ולצד זאת, בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם, כמו גם העובדה כי הנאשם החל בהליך טיפולי ובעבר אף ביטא הנאשם יכולת להיעזר בקשר טיפול ארוך טווח בקהילה הטיפולית, אני מוצאת לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לריצוי על דרך של עבודות שירות.

בשיקולי אלה הייתי ערה להמלצות שירות המבחן ואף הבאתי אותן במכלול שיקולי. עם זאת, יש לזכור כי

שירות המבחן אמון על האינטרסים של הנאשם ועל אלה בלבד, בעוד שבית המשפט אמון על מכלול השיקולים וביניהם אף אינטרס הציבור. על כן, בבואו לגזור את הדין, ישקול בית המשפט את המלצות שירות המבחן, אך ישקול אותן כשיקול בין מכלול השיקולים ולא כשיקול בלעדי - בלתו אין.

סוף דבר

לאור האמור לעיל, בשים לב למתחם העונש שקבעתי לעיל והשיקולים לגזירת עונשו של הנאשם, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. עונש מאסר בפועל בן 7 חודשים, אשר ירוצו על דרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 8/3/20.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו, ביום 21/6/20 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביחידה לעבודות שירות במחוז מרכז - רמלה.

הנאשם מוזהר כי כל הפרה בתנאי עבודות השירות יכול ותביא להפקעת המנהלית ולריצוי העונש במתקן כליאה.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום, עבירה כלשהי שעניינה קשירת קשר לביצוע פשע.

ג. קנס כספי בסך ₪ 2,500 או 20 ימי מאסר תמורתם. הסכום ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך ₪ 500, החל מיום 1.6.20 וב- 1 לכל חודש הבא אחריו. לא ישולם תשלום כלשהו במועד, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים; חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ב אייר תש"פ, 06 מאי 2020, בהעדר הצדדים.